

[Forsvarsministeren.]

testere imod det Arrangement med Hensyn til Materiellet og Udrustningen, som er en Konsekvens af alle de Forhandlinger, som man har ført fra første Færd indtil nu. Det har man ikke gjort, til Trods for at man har Dokumenter i Hænde fra Drøftelser i Ministermøder om det Grundlag, som Englænderne har foreslået lige fra Starten i 1945. Jeg synes derfor, at det er et Par Postdage for sent, naar det ærede Medlem og hans Parti nu kommer med Indsigelser; de skulde være kommet for ca. 2 Aar siden. Det minder om den kendte Figur, Hr. Flovmand, der præcis ved, hvad der skulde have været gjort, naar det er for sent, og det er jo ikke en Figur, der er saadan særlig helteagtig i hvert Fald — den er mere munter.

Det ærede Medlem mente, at den Opgave, vi nu skal løse ved Hjælp af engelsk Materiel, betyder, at Danmark ved sin Genopbygning af dansk Forsvar tilkobler sig en bestemt Stormagtsgruppe. Den Opfattelse er ikke rigtig. Det er en situationsbestemt Opgave, der løses her, og for øvrigt er den Del af Materiellet, som skal bruges til denne Opgaves Løsning, jo en forsvindende Del alene af det Materiel, som vi havde i sin Tid her i Landet før Befrielsen, og det vil være en forsvindende Del ogsaa af det Materiel, man kommer til at bruge i den kommende Tid, hvad enten man nu sætter Hærens og Flaadens Mandskab til et større eller et mindre Tal. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at man skal bygge et dansk Forsvar i Fremtiden paa et dansk Grundlag, uden Slagside til nogen Side, og jeg er glad for, at vi begge to har denne Erkendelse. Derfor haaber jeg, at vi ogsaa kan komme til et positivt Resultat i Løbet af den Tid, der kommer, hvor vi skal drøfte disse Spørgsmaal for et andet Forum.

Det ærede Medlem Hr. Starcke tog den Redegørelse, jeg har givet for Grundlaget for de hidtidige Forhandlinger mellem Danmark og England, til Efterretning og spurte i Forbindelse med min Udtalelse om, at man havde givet et Løfte uden Reservation, om der saa ikke ogsaa var givet Løfte uden Specifikation. Det kan jeg næsten ikke sige, at der er, for selve det engelske Udgangspunkt fra 1945 til nu har hele Tiden bygget derpaa, at der var Tale om en Udrustning fuldt og helt paa engelsk Grundlag. I det Standpunkt er der ikke sket nogen Forandring siden 1945. Det er lykkedes ogsaa paa visse Omraader at faa en efter min Mening

fordelagtigere Aftale, men selve Grundlaget har i og for sig været klart nok. Det har det været fra den første Note, som Samlingsregeringen modtog, og gennem alle de Faser, Sagen har gennemgaaet siden, har Grundlaget været nøjagtigt det samme og Principperne de samme, nemlig, at denne Opgaves Løsning krævede, at vi faktisk afgav Materiel eller udrustede vore Tropper med det Materiel, som nu engang svarede til de tilsvarende engelske Styrkers, og det, der er sket i de forløbne 1½ Aar, er, at vi paa forskellige Omraader har frigjort os for de meget skarpt formulerede Forudsætninger, som man i sin Tid startede Sagen med.

Anden Næstformand

(Victor Larsen):

Det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Svend Nielsen:

Den højtærede Forsvarsminister har misforstaaet mine Bemærkninger om dette Problem. Det, jeg spurgte om, var, om man ikke fra engelsk Side, efterhaanden som Forhandlingerne om Brigadens Afsendelse skred frem, i nogen Grad har udnyttet Flygtningespørgsmaalet til at faa gennemført Afsendelsen af Brigaden til Tyskland.

Hvad angaar de Drøftelser, der i sin Tid fandt Sted i Samlingsregeringen om Indfrielsen af det Løfte, der paa et tidligere Tidspunkt var givet Englænderne, foregik der saa vidt mig bekendt det, at samtlige Partier var indforstaaede med, at Løftet maatte indfries. Spørgsmaalet om Betalingen, der paa et meget tidligt Tidspunkt blev rejst fra engelsk Side, blev imidlertid udskudt til senere Forhandlinger.

Anden Næstformand:

(Victor Larsen):

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller:

Det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen gav her Udtryk for en Tankegang, som man har mødt mange Gange, at Samlingsregeringen gav Tilslutning til at indfri et Løfte, som alt var givet. Dette er en urigtig historisk Fremstilling af Sagen. Det, der er Tale om, er, at man i danske Kredse, særlig i England — og for dette har jeg naturligvis et ganske særligt Ansvar — gav Udtryk for den Betragtning, at naar